



Teplýšovický občasník



občasník

vydává Obec Teplýšovice

3. číslo roku 2013

12. října 2013

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážený spoluobčané,

v předcházejícím vydání Teplýšovického občasníku jsem se snažil svým příspěvkem apelovat na Vás občany, jako na producenty komunálního odpadu a zároveň praktikující přímé účastníky dlouhodobě zavedeného obecního systému nakládání s odpadem, jenž v souladu se zákonem řeší způsob s jeho shromažďováním, svozem a následnou likvidací. Dodržování nastaveného systému, který je závazný bez rozdílu pro fyzické i právnické osoby prostřednictvím přijatého vnitřního předpisu, tj. prostřednictvím platné, obecně závazné vyhlášky č. 1/2009 o nakládání s komunálním odpadem, není jen standardním a rutinním dodržováním zákonů, ale má přímý vliv na naše životní prostředí, zejména na obraz jednotlivých sídel naší obce.



Minulý příspěvek jsem věnoval především úhlu pohledu na individuální přístup jednotlivců ke způsobu ukládání separovaného odpadu do příslušných kontejnerů, v nichž se shromažďují odlišné komodity za účelem dalšího využití (recyklace). Důležitost jsem kladl na disciplinovanost v počínání při odkládání prázdných obalů a odůvodňoval jsem ji ekonomikou, resp. finanční efektivitou při placení poskytovateli za sjednanou službu z veřejných prostředků, tedy z rozpočtu obce.

Děkuji všem těm, kteří si uvědomují, že přestože je systém „obecní“, dotýká se i jejich kapes. Avšak nezájeme, stále při pochůzkách zjišťuji, že k dokonalosti je ještě daleko. Zkusme se posunout a upozorníme na nedostatky třeba právě toho, který si zrovna u kontejneru při odkládání nesešlápnutých PET lahví nepočíná správně. Jistě nám za napomenutí nic zlého neudělá. Třeba si tak počíná jen z prosté nevědomosti a za poučení nám nakonec poděkuje.

Neúprosně k nám přišel podzim. S ním úklid spadaného listí ze stromů. Proto opět připomínám: biologický odpad tohoto typu lze velmi efektivně, opravdu až na výjimky, kompostovat na svém pozemku. Mnozí tento způsob dávno a úspěšně praktikují. Jsou však tací, kteří zarputile vyhledávají pro své potřeby úložiště v „neviditelných“ zákoutích na krajích sídel nebo dokonce někde v extravilánu. Znamená to, že si odloží odpad v převážných případech na pozemek cizího vlastníka, výjimkou není pozemek obce. To je samozřejmě špatně. Vlastníkovi tak způsobují problémy, které nespočívají jen ve finančních nákladech vynaložených na odstranění černé skládky. Právě černá skládka na pozemku vystavuje jeho vlastníka postihu a vysokým pokutám za porušování zákonných ustanovení.

Nejen správné nakládání s komunálním odpadem, ale krásný podzim a ještě krásnější jeho prožití Vám přeje starosta.

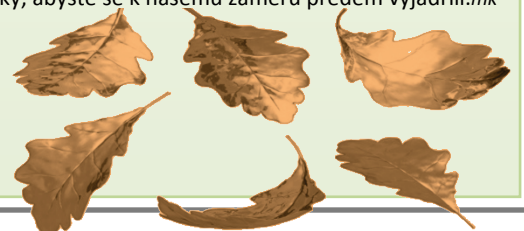
Organizační pozn.: ti, kteří ještě nebyli vybaveni plastovými nádobami na zbytkový komunální odpad, a jedná se zejména o vlastníky bytů a domů v místní části Teplýšovice, budou s určitostí dovybaveni do konce měsíce prosince tohoto roku. *js*

Za humny nám roste rozhledna

Třetí srpnový týden se začalo se stavbou rozhledny i na Březáku. Souběžně s tím se postupně vyráběly jednotlivé díly v Záboří nad Labem. Podle harmonogramu se od 21. října bude rozhledna v jednotlivých a nemalých dílech stěhovat na kopec. Kdo má zájem, jistě si nenechá vývoj stavby ujít. Podotýkám, že zájem je obrovský, lidé už dnes po desítkách navštěvují místo, kde se stále něco děje. K rozhledně povede naučná stezka, na které už můžete spatřit řadu zajímavého. Už v minulosti jsem zmiňoval, že si naučnou stezku vytváří děti z pěti místních škol. Dnes se podél cesty ze Lbosína na kopec Březák můžete zastavit u expozic vytvořených dětmi z divišovské a postupické školy. Naše škola svou expozici dokončuje a v brzké době jí na své místo také umístí. O prázdninách byla s pomocí dobrovolníků upravena cesta a průtočná tůň. Postupně zde vznikl pěkný kousek přírody, který potěší snad každého. Je příjemné sledovat nadšení a odhodlání mnoha dobrovolníků, kteří pomohli a stále pomáhají. Od příštího roku pravděpodobně pocítíme vyšší turistický ruch, tím pádem i efektivnější podnikání drobných živnostníků. Např. po potravinách a pohostinství bude jistě větší poptávka.

Prodejna potravin v Čeňovicích

Letos, v závěru roku, dochází k uzavření prodejny potravin v Čeňovicích. Hledáme nového provozovatele, ale není to snadné. Zvažujeme nabídnout prodejnu obchodníkům Vietnamské národnosti. V okolí řada podobných prodejen funguje a nutno říct, že bezvadně. Tito lidé jsou mnohem pracovitější a velmi zdatní obchodníci. Ve svých obchodech, tráví většinu dne a svým zákazníkům nabízí stále čerstvé a rozmanité zboží. O tom se přesvědčují např. v Chotýšanech, Postupicích, Divišově a dalších obcích. Než tak vůbec učiníme, rozešleme Vám dotazníky, abyste se k našemu záměru předem vyjádřili.*mk*



Děti ze ZŠ Teplýšovice dosahují skvělých výsledků v celorepublikových testech

Prázdniny utekly jako voda v řece a my tu máme zase nový školní rok. A s jeho začátkem i spoustu radostí, zajímavostí, které na nás čekají v jeho průběhu, noví kamarádi a nové zážitky, ale i nové povinnosti, na které se již mnozí z vás těší již méně, ale které k tomu, že jsme zase o rok starší již tak nějak patří.

V tomto novém školním roce jsme v budově školy otevřeli novou třídu mateřské školy, abychom vyhověli zvýšenému zájmu rodičů o umístění dětí v MŠ. Kromě nové paní učitelky jsme tak uvítali v MŠ celkem 18 nováčků, celkem tedy máme pro tento školní rok zapsáno 59 dětí v MŠ a věříme, že se jim u nás bude líbit, tak jako těm předchozím.

V naší ZŠ jsme se na konci minulého školního roku rozloučili s 5-ti páťáky, kteří odešli na další studia do Benešova-1 žák na benešovské gymnázium, 3 žákyně na ZŠ Jiráskova a 1 žák na ZŠ Na Karlově. Věříme, že se jim tam bude líbit a že budou i nadále dosahovat alespoň takových výkonů jako u nás ve škole.

Do nového školního roku nám nastoupilo 5 nových prvňáčků, které jsme již tradičně uvítali v první školní den pasováním do Cechu teplýšovických školáků. Co ale bylo úplnou novinkou pro všechny naše školáky, byl nový kabát naší školičky, která v průběhu prázdnin prošla velkou rekonstrukcí. A tak jsme mohli naše žáky uvítat ve škole s novou fasádou, novými okny, novou kotelnou a upraveným okolím. Doufáme, že se všem novým dětem a žáčkům bude u nás líbit, a že se po příštích prázdninách budou zase těšit mezi nás.

Za zmínku ještě stojí, že i v letošním roce se naši žáci v celorepublikovém testování (tzv. Standardech) umístili mezi 20% nejlepších, a to jak v českém jazyce, tak i v angličtině (což je jistě úctyhodný výkon) a 30% nejlepších v matematice. Jsme na tyto výkony našich žáků právem hrdi.

Milé děti, žáci, rodiče a přátelé školy, přejeme Vám všem hodně nových kamarádů, krásných zážitků, dobrých známek, méně starostí a více radostí a hlavně hodně elánu do nového školního roku.

Vaši učitelé a zaměstnanci ZŠ a MŠ Teplýšovice

Mateřská škola Teplýšovice je plně obsazena

Září je důležitý nástupní měsíc nejen pro školáky, ale i pro velký počet dětí, které poprvé nastupují do mateřské školy.

Po létě stráveném s rodiči a u babiček ovšem potřebují určitý čas na adaptaci i kluci a holčičky, kteří měli už trochu zkušeností se školkou před prázdninami. A tak zářijová rána bývají ve školkách jako slzavé údolí.

V tomto roce byla obecním úřadem otevřena a Ministerstvem školství schválena ještě jedna malá třída naší mateřské školy. Sídli v budově základní školy a navštěvuje ji 8 dvou až tří letých dětí. „Citrónci“ pracují pod vedením pí uč. Zdeňky Holé.



Do stávající dvoutřídny mateřské školy bylo pro tento školní rok 2013/2014 přijato opět 51 dětí ve věku od 2,5 do 6-ti let.

Třída „Meruněk“: celkem 27 dětí (z toho 16 chlapců a 11 děvčat), pracují pod vedením pí uč. Marie Pavlasové a Lucie Papežové.

Třída „Borůvek“: celkem 24 dětí (z toho 16 chlapců a 8 děvčat), pracují pod vedením pí uč. Markéty Vobořilové a Kateřiny Hlaváčkové.

Naše školička je jako jedna z mnoha, záleží nám však na tom, aby byly děti spokojené a navštěvovaly ji rády. Na první pohled jednoduchá a otřepaná věta, ale lásky plný rodič by si přál, aby tomu tak bylo. My můžeme jen slíbit, že se budeme snažit.

Za kolektiv uč. MŠ Pavlasová Marie ved. uč. MŠ

Mateřské centrum MALÍČEK

Zdravím po prázdninách všechny příznivce našeho malého Mateřského centra Malíček.

Malíček opět zahájil svoji činnost 16. září letošního roku. Trochu se nám změnila prostora – v bývalých prostorách nyní funguje další třída mateřské školy – Citrónek, takže jsme se přesunuli o patro výše. V rámci velkého úklidu před začátkem školního roku, proběhla i úprava prostor a nyní už si naši „malíčci“ mohou přijít pohrát, zacvičit, pobavit se a maminky si trochu popovídat, jak jim jejich ratolesti rostou. Zvu všechny malé dětičky v tradičním čase od 8.30 do 11.30 hod, v tradiční dny – pondělí a středa do nových prostor mateřského centra – MALÍČEK.

Teta Ála





Letní tábor „V peřině“

11. srpna se krátce po poledni otevřely dveře a vkročil první táborník. Poté přicházeli další a další.

První nedělní den byl ve znamení – co nás vše čeká a nemine a poté se děti rozdělily do družstev, každé družstvo dětí si mělo vymyslet, jak se bude jmenovat a vyrobit si svoji vlastní vlajku. K večeru nás čekala procházka po Teplýšovicích.

Během pobytu jsme se podívali na Konopiště, kam jsme dojeli z Benešova vláčkem. Po menších peripetiích – kdy byl vláček zcela obsazen, jsme vyplnili mezeru na dětském hřišti a poté počkali na další vláčkový spoj a již jsme si užívali krásnou jízdu na Konopiště červeným vláčkem.

V úterý nás čekala pěší turistika do Kozmic, kde odměnou nám byla výborná zmrzlina. Užili jsme si i místní hřiště, kde děti nejvíce bavilo lézt po hasičské kladině.

Cestu zpátky jsme absolvovali autobusem, kde nás vzal milý pan řidič a jelikož jsme měli celý týden na něj štěstí, stal se naším „osobním řidičem autobusu“. Doufám, že i on to bral jako štěstí ☺.

Ovšem dle dětí to byla „fakt krátká jízda“, takže jsme se museli polepšit!

K večeru nás čekalo hledání pokladu. Poklad se našel a z přiloženého listu jsme se dočetli, že na nás dohlíží skřítek SEN, který nad námi drží ochrannou ruku, aby se nám nic zlého nestalo.

Středa byla ve znamení velkého výletu. Čekal nás výlet do ParaZOO a do zámeckého parku ve Vlašimi.

Myslím, že jsme potěšili i děti, které si opravdu užily autobusové přestupy, ale zvládly to na výbornou i s překvapením - nevolnost táborníka v autobuse, ovšem nás jako správné táborníky nic nezaskočilo, ovšem nejsme si jisti, zda to nepřekvapilo ostatní pasažéry v autobuse, ale vystupovali s úsměvem ☺.

Ve Vlašimi to bylo jedním slovem perfektní, užili jsme si ZOO, poobědvali jsme pizzu, vydováděly se na hřišti a celý znavení a plni zážitků, jsme odjžděli na svoji základnu.

Následující den byl narozeninový den – 2 táborníci slavili narozeniny, byly připraveny hry, soutěže, pěší výlet do Čeňovic, kde oslava pokračovala, a po celý den létaly dětské šampusy vzduchem ☺.

Večer nás čekalo opékání buřtíků a slavnostní zakončení pobytu. Odevzdávaly se diplomy za účast, diplomy za sportovní výkony a také dárky na památku.

Pokračování na str. 4



Každý by si myslel, že pátek byl již jen odpočinkový a čekající den na příjezd rodičů. Ovšem k nám přišla informace od Bonbónkové víly, že ve Smilově rozkvétá jednou za rok, kdy my máme tábor, strom Bonbónovník. Takovou příležitost jsme si nemohli nechat ujít a hned ráno jsme vyrazili strom najít. Cestou nás čekaly různé úkoly, které jsme museli splnit a poté se nám zjevila Bonbónová víla a ukázala nám, kde rostou bonbony. Sbírali jsme, jak jen jsme uměli. Již cestou zpět se už táborníci těšili, až přijede maminka a tatínek. A ten okamžik přišel – a tak jako v neděli se otevřely dveře s prvním táborníkem, tak v pátek se dveře zavřely za poslední táborníci.

Dovolte mi, prosím, abych už opravdu v úplném závěru poděkovala hlavně dětem, které byly naprosto úžasné, zvládly všechny naše výlety, všechny naše nápady a i když se někdy večer zalesklo v očičku, vydržely až do konce a proto jsou opravdovými hrdiny!

Velký dík patří Vám rodičům, že jste nám Vaše děti světili, že jste i během pobytu tajně přijeli a obdarovali jste nás sladkým koláčem, dortem, zmrzlinou, ovocem, ale také zapůjčením trampolíny, děkujeme Bonbónkové víle, děkujeme, že jste krásně reagovali na facebook stránky – opravdu nás to velmi potěšilo!

Díky také patří „divišovské PPL“, která nám každý den dovážela jídlo z výborné divišovské restaurace! V neposlední řadě děkujeme zřizovateli, že nám umožnil pobyt v peřině uskutečnit a že jsme měli kam hlavu složit! Již nyní už spřádáme plány na 2. ročník a už teď se moc těšíme na Vás stávající i na Vás nové táborníky.

Markéta Vobořilová



Prázdninové radovánky

Děcka nám o rok zestárla, a proto jsme si mohli s nimi letos dovolit již náročnější akce než jen šipkovanou nebo táborák. Letošní léto bylo pod taktovkou tatínků. Na začátku prázdnin jsme se domluvili, že by mohli s dětmi přespat ve stanech. Následovalo letní kino pod širákem. Poté přišel další návrh od pana učitele Kadeřábka, který se tímto aktivně zapojil do dění v Čeňovicích, přenocovat v nedalekém skautském srubu Čengrovka. To se dětem také moc líbilo, zvláště když se předtím řádně unavili lezením ve stráni v lese, opékáním burtů na táboráku, kuličkovým turnajem a konečně hledáním pokladu v lese za svitu úplňku. Léto jsme zakončili již tradičním Loučením s prázdninami - po vydařené loňské koulovačce bylo nasnadě opět požádat p. Křečka o zopakování. Pro zpestření bylo den předem na hřišti postaveno indiánské tee-pee, s možností noclehu. Po uschnutí u táboráku následovaly hry na hřišti jako cvrnkání kuliček pro nejmenší, fotbal a nejzábavnější pro všechny bez rozdílu věku i pohlaví se stal florbal. Po hře byli již všichni dost unaveni, tak jsme čekali, až se trochu setmí a vyšleme zbylé děti na stezku odvahy. Protože jich do konce vydrželo opravdu málo, šly všechny společně a odměnou jim byla truhlice bonbónů, o které se svorně podělily. Když o tom tak přemýšlím, tak si nejsem jistá, zda tyto zmíněné akce bavily víc děti nebo jejich tatínky :-). Zábavné odpoledne bylo po setmění zakončeno projekcí nejdříve pro děti a následně pro dospělé. Největší vytrvalci nakonec přespali v připraveném tee-pee. Pro velký úspěch se spaní ve vlgvamu následný týden opakovalo.

Provazníkovi



Martin Janata.....náš pan farář

Stojím před nádherně upraveným historickým domkem v Poříčí nad S., který v současné době slouží jako fara a přestože mám s panem farářem Martinem Janatou sjednanou schůzku, cítím určitý ostych zazvonit.

Před nějakým časem jsem pana faráře požádala o rozhovor do našeho občasníku a on s úsměvem jemu vlastním ochotně souhlasil. Mým záměrem bylo představit tohoto člověka i těm, kteří do kostela sv. Havla v Teplýšovicích nechodí a pana faráře zahlédli jen letmo při konání různých společenských či pietních akcí.

Na zvonek zareagoval pan farář téměř okamžitě a přivítal mne ve dveřích se širokým úsměvem a mobilem na uchu. S omluvným gestem, které znám od plně vytížených podnikatelů, mě posadil do společenské místnosti a šel si dovyřídit hovor. Prostorná místnost s tolik kýženým chladem starých zdí mne zcela ohromila. Malá okna s nádherným výhledem do parku, dlouhý stůl, pár starožitných solitérů a náboženské relikvie vyvolaly v mém nitru pocit klidu a bezpečí. Nasávala jsem tu atmosféru a představovala jsem si v duchu, jak tudy asi kráčet čas.

„Omlouvám se za ten telefonát, ale jak vidíte i já musím řešit různé organizační věci“ řekl pan farář a nabídl mi kávu.

Já: Máte to tady přímo kouzelné, pane faráři, miluji tyto staré objekty....

M. Janata: Tento domek byl původně nejstarší školou v Poříčí a dlouhá léta byl v majetku obce. Později jej církev vykoupila, zrekonstruovala a nyní slouží coby fara. V této místnosti se scházíme s lidmi po bohoslužbách, domlouváme zde křtiny, svatby i pohřby a nahoře v patře mám velice hezké bydlení. Ale vy jste, paní Procházková, přijela, abyste mi položila nějaké otázky?

Já: Ano pane faráři. Dlouho jsem přemýšlela, jak rozhovor s Vámi povedu a jaké otázky si připravím. Mým záměrem je a snad se na mě nebudete za ten výraz zlobit, ale tak nějak....

M. J.: Myslíte „polidštit“?

Já: Ano, přesně tak. Došla jsem ale k závěru, že náš rozhovor nechám jen tak volně plynout a řada otázek se tak nabídne sama. Co takhle začít zcela neočekávaně, třeba tím, kdy a kde jste se narodil?

M. J.: Mám velice zajímavé datum narození 3. 3. 1963, takže jsem nedávno oslavil padesátku. Narodil jsem se v Pardubicích, ale celé dětství i dobu dospívání a studií jsem prožil v Praze na Vinohradech. Náměstí Jiřího z Poděbrad a okolí, to bylo mé prostředí, kde jsem vyrůstal. Pocházím z lékařské rodiny a mám dva sourozence. Byl jsem takové to normální dítě, se vším co k dětství patří.

(nemohla jsem si nevšimnout zvláštního záblesku v jeho tváři, ze kterého se dalo číst, že jeho dětství muselo být skutečně krásné a představovala jsem si pana faráře s odřenými koleny, jak utíká přes „Jiřák“ domů, aby nepřišel pozdě k večeři. Napadlo mě zeptat se ho na nějaký konkrétní zážitek, ale nechtěla jsem ho vyrušovat ve vyprávění)

S rodiči jsem chodil pravidelně do kostela a později jsem i ministroval. Dá se říci, že již v 17 letech jsem si pohrával s myšlenkou stát se knězem. Chodil jsem do „lidušky“ na housle a láska k hudbě mi vydržela dodnes. Housle jsem sice vyměnil za violu (řekl s omluvným tónem v hlase).

Já: Ano, věčný spor mezi houslistou a violistou. Viola je ale krásný nástroj, nemyslíte?



M. J.: Určitě, i když skutečně o něco jednodušší (a zase ten omluvný výraz). Působil jsem v mnoha orchestrech a i dnes mám tu čest hrát v orchestru Musica Academica pod vedením Jana Popelky. Zkrátka hudba mne provází celým mým životem a velmi mne obohacuje.

Po základce jsem šel studovat gymnázium tzv. „Sláďárnu“ na Žižkově a po maturitě VŠ chemicko-technologickou. Po dvou letech jsem ale z vejšky odešel a šel pracovat jako chemický laborant pro farmaceutický průmysl.

A pak přišly dva roky vojny v Aši.

Já: Takže myšlenka stát se knězem Vás opustila?

M. J.: Ne, ne, s tou myšlenkou jsem si neustále pohrával a od takových 17 let intenzivně. Ale to víte, líbily se mi ženy a v hlavě jsem to neměl srovnané.

Po vojně jsem opět nastoupil do práce jako laborant a večerně studoval odbornost na SPŠ chemické.

Veliký zlom nastal o velikonočních r. 1989, tedy ještě před revolucí, kdy jsem se pevně rozhodl, že budu knězem.

V r. 1991 jsem složil přijímací zkoušky na katolicko-teologickou fakultu UK a nejprve absolvoval nultý ročník tzv. teologický konvikt.

Já: ????

M. J.: Je to vlastně taková zkušební doba, kdy má člověk možnost a čas utvrdit si sám sobě, jestli opravdu tato cesta je ta, po které touží. V r. 1997 přišla promoce a já byl vysvěcen na jáhna. Vystudovat teologickou fakultu neznamena stát se farářem. Někteří tuto fakultu vystudují, ale dále nejsou vysvěceni.

Rok jsem působil na farnosti v Praze-Kunraticích a poté byl vysvěcen na kněze a odešel do Roudnice nad Labem, kde jsem prožil 2 roky jako kaplan. V červenci r. 2000 jsem byl přeložen do Kostelce nad Č. L., kde jsem byl farářem 8 a půl roku. No a od 1. 12. 2008 jsem zde na farnosti v Poříčí n. S.

Já: O teologické fakultě vždycky platilo, že patří mezi nejtěžší VŠ. Vždycky jsem vnímala každého faráře jako velice vzdělaného člověka a vážila si ho už jen pro jeho širokou škálu vědomostí.

M. J.: (úsměv) tohle možná platilo dříve. Dříve opravdu farář nebo třeba učitel na vsi platil coby vzdělanec, ke kterému se vzhlíželo, ale dnes potkávám na malé vsi v kostele profesory, vědce, ...dnes už tomu tak není.

(pokračování na str. 6)

Já: Nevymlouvejte mi to, stojím si za svým, myslím, že jste zbytečně skromný.

Co Vás na této, no nechci říkat práci, spíše co Vás na tomto poslání nejvíce baví?

M. J.: Baví mě rozmanitost lidí.

Já: Je možné, aby k Vám přišel i člověk nevěřící?

M. J.: Určitě, i nevěřící člověk má potřebu mluvit o svém životě, o duchovních tématech.

Já: Někoho by určitě zajímalo, jak se díváte na člověka-faráře, který se rozhodne z nějakého důvodu z církve vystoupit? Je to jen člověk a třeba se zamiluje a bude se chtít oženit?

M. J.: Ano, znám takové případy a nikdy bych nikoho za takovou věc neodsuzoval. Pokud se rozhodne z jakéhokoliv důvodu odejít, neznamená to, že bych se k němu otočil zády. Klidně se s ním rád sejdu a pohovoříme o čemkoliv.

Já: Nebylo by mnohem jednodušší, kdyby se farář mohl oženit a mít rodinu?

M. J.: Na tuto otázku se mě ptají lidé často. Myslí, že je to správné, tak jak to je. Pokud bych měl rodinu, nemohl bych se plně soustředit na své poslání. Vždy bych musel volit, co upřednostním a ne vždy bych se rozhodl správně.

Já: A v minulosti jste o rodině uvažoval?

M. J.: Ano, určitě. Ženy se mi vždycky líbily a lhal bych, kdybych tvrdil, že dnes už tomu tak není. Naštěstí to nám nikdo nezakazuje (úsměv). Ale jak jsem říkal již z kraje rozhovoru, měl jsem spoustu let si vše v hlavě srovnat.

Já: Co Vy a volný čas? Máte nějaké koníčky krom již zmiňované hudby?

M. J.: Velmi rád plavu. Udržuje mne to celoročně v kondici a pak rád chodím po horách.

Já: O tom se leccos povídá, prý lezete po skalách?

M. J.: Ne, žádná lana, žádné skoby (smích), jen vysokohorská turistika.

Já: Takže po označených horských stezkách?

M. J.: Nejen po nich (úsměv). Dále moc rád čtu. Miluji knihy a literaturu jako takovou.

Já: Prozradíte čtenářům vaše oblíbené autory či tituly?

M. J.: Z autorů, kteří mě v mládí formovali, bych uvedl L. Feuchtwangera, G. Greena, E. Waugha, G. K. Chestertona, F. Werfela, W. Goldinga,..... z českých autorů pak L. Fuchse, J. Křesadlo, V. Fischla, z duchovní literatury C. S. Lewise, C. Tresmontanta, Ch. Schonborna, Ch. Journeta, T. Halíka, M. Váchu.

V dětství jsem miloval sci-fi (R. Bradbury, A. C. Clarke, I. Asimov, bratři Strugačtí,...) a dodnes se rád vracím k milým knihám T. Pratchetta, k Jirotkově Saturninovi, Jeromově Třem mužům ve člunu a Amisovu Šťastnému Jimovi.

A mým velikým koníčkem je mé povolání.

Já: Krásné, když se koníček stane povoláním nebo opačně. Pane faráři, řekněte mi, máte vlastně nějaké záporné vlastnosti? „Práskněte“ na sebe našim čtenářům něco.

Teplejšovské posvícení našich prababiček

Svátek sv. Havla je za dveřmi a naší obec čeká posvícení. Pojdme se tedy společně podívat do minulosti, do dob našich prababiček zároveň si ujasnit co je vlastně pouť a co posvícení. Pojmy pouť a posvícení, slavnosti charakterem sobě blízké, se často navzájem zaměňovaly nebo se tyto svátky slavily současně.

Slovo „pouť“ je odvozeno od slovesa putovati- tedy putovati na místo, které je zasvěceno některému světci. Slovo „posvícení“ je odvozeno od slova posvětit – tedy rozumí se vzpomínková slavnost posvěcení kostela.

(citace ze sborníku z počátku 20. stol.)

Jednu neděli bylo posvícení v Teplýšovicích, druhou v Tatouňovicích a další v Bělčicích. Někde bylo posvícení Havelské, jinde Václavské a támhle zase Martinské. Tahle patálie s posvícením se nelíbila císaři Josefu II. A protože byl mocným vládcem, nařídil r. 1786, aby bylo posvícení jen jedno a to v neděli po sv. Havlu (16. 10.).

M. J.: (smích) Ale to víte, že ano! A kolik! Netrpělivost, cholericnost, a pokud se to dá nazvat zápornou vlastností, tak jsem vášnivým kuřákem dýmky.

Já: Tu dýmku bych Vám uvěřila, ale to ostatní ne!

M. J.: (smích) Co se týče té dýmky, tak máme dokonce „založený“ PIPE CLUB. K přátelskému posezení při dýmce se setkáváme s Petrem Tureckým z Církve českobratrské evangelické v Soběhrdech, Petrem Wágnerem z Církve československé husitské v Čerčaněch a s Jáchymem Gondášem z Církve baptistické v Praze.

Já: Opravdu? Vycházíte s faráři ostatních církví v dobrém?

M. J.: Víc než to, jsme velcí přátelé!

Já: Tak to je myslím moc hezká tečka nakonec. Z historie vím, že tomu vždycky takto nebylo. A vaše životní krédo? Přání?

M. J.: Ptáte-li se na životní krédo, citoval bych Bibli: „Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou.“ (Dt 6, 4-5). Ptáte-li se na mé životní přání, pak bych chtěl být jako Měsíc, který odráží světlo Slunce a pomáhá najít cestu poutníkům, tápajících ve tmách. Ale příznívám, že jsem někdy zakrytý mrakem a přede vším sám jsem poutníkem.

Já: Děkuji za rozhovor a za krásná slova na závěr, která myslím pohládila po duši každého čtenáře, ať již věřícího či ne.

Než jsem se rozloučila s panem farářem Martinem Janatou, poprosila jsem ho o pořízení fotografie a pan farář ochotně souhlasil. Ač jsem se snažila, jak jsem jen mohla, žádná fotka pořízena nebyla. Selhala snad technika? Nikoli. Pořádila jsem fotky místnosti, fary, jen samotného pana faráře se mi vyfotit prostě nepodařilo. Asi to „ten nahoře“ prostě nechtěl. Kdo ví?!

Z příjemně chladné místnosti fary jsem vyšla do letního odpoledne prozářeného horkým sluncem a měla v sobě zvláštní pocit určitého klidu a pokory.

Tak takový je „náš“ pan farář Martin Janata.

Renáta Procházková



Někde se tomuto posvícení říkávalo Havelské, jinde císařské. Chtěl svým nařízením dosáhnout toho, aby lid neprozahálel tolik času samými návštěvami a aby ušetřil peněz. Nepovedlo se mu to tak, jak si představoval. Zdejší lid přijal posvícení Havelské a své staré slavil tak, jak byl zvyklý.

Týden před posvícením žila vesnice v ustavičném ruchu a shonu. Už v pondělí se bílilo stavení a to zevnitř i z venku. Tu práci někde zastala ženská, jinde se k ní hrnuli muži. Ti pak tuto práci pokládají za uměleckou, zvláště pak „štráfek“ dole na stěně. Sotva vápno uschlo, vykuklo stavení vesele na náves. Je jako z cukru.

Do postelí se dává čerstvá sláma. Ta stará je již zprolhaná a posteli se říká pelech. Slamníky se vytřesou, je-li třeba tak vyperou a slámou naducají. Někde nemají slamníky a tak slámu v posteli vysoko narovnají a přikryjí poslankou. Když jsou posteje nastlány, je i nábytek vydrhnut.

A to se už blíží čtvrtek!

V ten den se rozzuří psi. Štěkají na lidi, kteří se trousí ke vsi. Přichází řezník, kůžičkář, žebráci a obíhají všechna stavení.

Tu je třeba zabít kozle, kozu, tam i vepřika. Na vesnici teče krev potokem. Jenom těch husí!

Zabíjení pokračuje i v pátek. Tu noc psi řvali na řetězích a po dvorech – cítili maso.

Zde bohužel dochovaný sborník končí..., ale snadno je si představit, co následovalo.

Původně se poutníkům a hostům při posvícení prodávaly před kostelem jen svaté obrázky, ale protože byli znaveni, hladoví a žízňiví, začalo se jim již v pradávných dobách dávat různé pohostění. Tradičním pohostěním byly a leckde ještě jsou posvícenské koláče, pečená husa a mnoho dalšího.

Kolem kostela a na návsi zavládlo veselí, přijel kolotočář a stánků bylo nepočítaně. Jen co skončila mše v kostele, lid se oddával veselí. Nechyběla muzika a do každého stavení ve vsi přijelo hojně návštěv.

Počátkem 30. let 20. stol. Jan Hošek, řídící učitel z Teplýšovic, složil hudbu a napsal text této posvícenské písničky. (ukázka)

O posvícení

O posvícení, všechno to voní, tak jako v hapatyce,
v každém stavení tlukou koření a pe-
kou itrnice

Každý se v kole točí, sedlák i jeho kočí
.....atd.

Dochoval se i notový zápis, tak možná časem, některý z místních muzikantů tuto písničku o posvícení zahraje a zazpívá.

Věřme, že posvícení v Teplýšovicích v dnešní uspěchané době neupadne v zapomnění a že opět budou z každého stavení vonět posvícenské koláče a dozlatova upečená husa.

Pranostika na svátek sv. Havla

Děšť na Havla, děšť na vánoce
Havel větrem foukává, Voršila (21. 10.)
tepla nedává

Havla den, když se v suchu chodí, ještě
teplých dní k nám vodí

Jaký den Havel ukazuje, taková se zima
objevuje

Když se do Havla nesklidí zelí, je nevařitelné

Na sv. Havla, kráva obyčejně v chlévě
stává

Na sv. Havla má být všechno ovoce ve
sklepě

Nalívá-li Havel, bude horké léto
Pro Havlovo žito netřeba stavěti stodol

Suchý Havel oznamuje suché léto
Svatý Havel – devět počasí za den

Krásnou posvícenskou neděli a nejen jí
přeje všem kronikářka R. Procházková

Nohejbalový turnaj Kochánov

9. září dorazilo do Kochánova na VI. nohejbalový turnaj trojic 12 družstev. Družstva byla rozdělena do dvou skupin, kde hrál každý s každým. Hrál se 35 utkání na dva vítězné sety. Přestože jsme do turnaje nasadili 3 domácí družstva, tak jsme se bohužel do poslední čtyřky neprobojovali. Nejlépe dopadl náš C-team, který v boji o 5. místo porazil po tuhém boji Krhanice 2:1.

V semifinále na sebe narazily Benice (Praha) a Čmeláci (Votice). V druhém pak Blokanda (Praha) a Dřizaláci. V boji o 3. místo byla úspěšná Blokanda, která porazila Čmeláky. Do finále postoupili Benice a Dřizaláci. Poslední zápas byl vyvrcholením celého dne, na který se vzpomíná ještě dlouhou dobu. Každé mužstvo mělo své fanoušky a o to více to byl nervy drásající boj.

Nevím, jestli to bylo štěstí, zkušenost, um... možná od všeho kousek, ale z vítězství se radovali chlapi z Benic, kteří si vítězství, jak se patří, užívali.

Vždyť si vemte, začínali jsme po 9 hod. a finále se hrálo po 19 hod., takže celkem slušná porce nohejbalu. Myslím si, že vyhráli všichni, kteří do Kochánova dorazili, ať už to byli nohejbalisté či diváci, vskutku letní počasí, které nás provázelo celou sobotu ještě umocnilo tento nohejbalový svátek.

Děkuji všem za účast, jak sportovcům, tak divákům. Nemalý dík patří sponzorům a naši milé obsluze. Nemůžu zapomenout na muzikanty z Teplýšovic - LemRoucha, je vskutku originál a všichni jsme si to náležitě vychutnali, jen tak dále chlapi. Lepší tečku na závěr jsme si nemohli ani přát.

Ještě jednou upřímně dík.

J. S.



Český pohár ve stolním hokeji v Petroupimi

Opět po roce jsme dostali příležitost uspořádat turnaj Českého poháru na domácí půdě. Protože v Teplýšovicích probíhá v současné době přestavba sokolovny, museli jsme tentokrát hrát v azylu v Petroupimi. Je třeba říci, že tamní obecní úřad nám vyšel ochotně vstříc, za což mu patří poděkování.

A tak se v sobotu 28. 9. sjeli do Petroupimi hráči z celé republiky, celkem jich startovalo 62. Za náš klub odehrála turnaj tato pětice: Pavel Pohořalý, Pavel Goby, Vojtěch Goby, Vlasta Gobyová a Kateřina Stařecká. Nejlepší z naší pětice byl na 39. místě Pavel Pohořalý.

Turnaj se celkově vydařil po sportovní i organizační stránce. Vypadá to, že bychom se mohli zařadit mezi tradiční pořadatele tohoto klání. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří pomohli s organizací turnaje.

pg



Na druhé fotografii jsou první tři hráči turnaje – vlevo na 2. místě Michal Hvižd z THC Stiga Elites, uprostřed Lukáš Turoň z THC Třinec, vpravo na 3. místě Jan Dryák ze Stiga Big Band Praha.

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ JARMARK



28.11. 2013

Od 16:15 na návsi
v Teplýšovicích

Program

- Vystoupení ZŠ
- Vystoupení MŠ
- Rozsvícení vánočního stromku
- Jarmark s občerstvením

Svařák se podává již od 16:15

Rozsvícení vánočního stromu v Čeňovicích

Srdečně Vás zveme na
rozsvícení
vánočního stromu
v Čeňovicích

sobota 30. 11. 2013
od 18. 00 hod.

Podzimní a zimní zvonění v Čeňovicích

28. října - 12.00 hod. - Vznik samo-
statného Československa (1918)

28. října ve 21.00 hod. - Zvony míru
(200 úderů zvonu)

17. listopadu - 12.00 hod. - Den boje
studentů za svobodu a demokracii

30. listopadu - 18.00 hod. - Slavnostní
rozsvícení adventního stromu
v Čeňovicích

24. prosince - 12.00 hod. - Štědrý den

25. prosince - 12.00 hod. - Boží hod
vánoční

26. prosince - 12.00 hod. - Svatý Ště-
pán

1. ledna 2014 - 00.00 hod. - Vítání
nového roku – přijďte si také zazvonit

1. ledna 2014 - 12.00 hod. - Novoroční
zvonění mk

Fotbalová sezóna 2013 - druhá polovina podzimních zápasů

		" A "		" B "		Dorost		St. žáci		Ml. žáci		St. příprava	
12.10	So	Říčany - TEP	16:00			TEP - Liblice	11:00			TEP - Čerčany	10:15	Poříčí n/S - TEP	9:30
13.10	Ne			TEP - Olbramovice	16:00			TEP - Kouřim	10:00				
19.10	So	TEP - Miřetice	15:30	Netvořice - TEP	15:30								
20.10	Ne					Říčany - TEP	10:15	Týnec n/S - TEP	10:00			TEP - Benešov	10:15
26.10	So					TEP - Kouřim	11:00					Sedlec-Prčice - TEP	9:30
27.10	Ne	Kondrac - TEP	14:30	TEP - Václavice	14:30								
2.11	So	TEP - Tuchoraz	14:00					K. Hora - TEP	10:00				
3.11	Ne			Týnec n/S - TEP	14:00	Sázava - TEP	10:15						
9.11	So	TEP - Uh. Janovice	14:00			U. Janovice - TEP	10:15						
10.11	Ne			Soběhrdy - TEP	10:15								
16.11	So	S. Skalice - TEP	13:30			TEP - Sl. Jesenice	11:00						
17.11	Ne			TEP - Bystřice	13:30								